

Julija in avgusta počno se vse nerodovite vejice v notranjem kroni izrezavati, kjer nima svitloba in zrak do njih dovolj pristopa.

Nobeno drevo pa ni za pomlajevanje krona tako hvaležno, kakor češplja ali sliva. Te sploh najraje le na mladem lesu rodé. Če toraj drevo že ostari, treba mu je veje v stari les prikrajšati. Navadno se prikrajšuje do ene tretjine dolgosti cele veje, to je pa sicer od razmer, od moči drevesa itd. jako odvisno. Razume se, da je pri tem tudi gledati, da dobi krona lepo obliko. Najbolji čas za pomlajevanje je jesen, ko je rast že ponehala, početkom oktobra. Vse rane je treba gladko izrezati in s tekočim katranom ali pa z mešanico ilovice in kravjeka zamazati.

Po takem pomlajenju nam bode — posebno če smo še jeseni ali pa še bolje, po leti s tekočim gnojem zalivali, — ostarelo drevo z novo močjo jelo odganjati in zopet dvojno roditi.

Čiščenje debla in vej mahú in starega lubada, kakor mazanje celega drevesa z apnom se ve, da kakor vsemu sadnemu drevju, tudi sliví jako prija. S tem se ne pomladi samo lubad, temuč tudi zatira drevesu in sadu škodljivi mrées.

Pridelek kréita dva škodljivca. Iz živalstva je mali hrošec rilčkar, bakreno pozlačene barve in pa slivni vbadar (*Rhynchites cupreus*) velik malopridnež, kajti samica vbada mladi sadek do koščice ter vlaga po eno jajce, potem pa še peceelj nagloda, da mora sad odpasti. Proti temu jako škodljivemu gospodarenju si zamoremo pomoči s pridnim pobiranjem in vničevanjem odpadlih sliv, z okopavanjem zemlje pod drevesom na jesen, (ker tu prezimujejo ličinke in hube rilčkarja), kakor tudi če o hladnem in mirnem vremenu pod drevo rjuhe pogrnemo in po otresanju drevesa na te padle hrošče vničimo. Tudi škodljiva je gosenica metuljčka slivarice (*Tortrix pruniana*), ki požira listje sliv. Vničuje se z obiranjem zavitkov, katere napravlja z listjem.

Največ škode pa dela rastlinica, mala glivica, ki se *excusum deformans* imenuje in provzročuje rožičenje sliv. Ta neljuba prikazen je gotovo vsacemu posestniku češpljevega drevesa predobro znana. Večkrat je po cvetji sliv videti, toda kmalu postajajo nenormalno velike, gobaste, z nekako belo štopo prevlečene ter odpadajo. Slabe letine imamo večinoma tej glivici zahvaliti. Kako si pa pomoči? Ta gliva rodi seme (tros), ki povzročuje širjenje bolezni od drevesa do drevesa. Vsak naj bi toraj odpadle rožiče pridno pobiral ter vničeval, da to nadlogo nekoliko omeji. To pa še ni dovolje. Na istem mestu, kjer je letos rožič visel, bode tudi v drugem letu sad obolel. Korenine te glivice namreč segajo v les, v mlade vejice, kjer prezimujejo in od koder v bodočem letu zopet v plod pridejo. Najbolji pripomoček proti temu je toraj prikrajšavanje mladik, rezanje v stari les in pa seziganje vseh odrezkov. Želeti je, da bi se vsi gojitelji sliv tega dela lotili, ker le na ta način bi bilo mogoče se novim napadom tega hudega škodljivca obraniti. Ako primerjamo ono oskrbovanje, katero sliva zahteva, pri nas do sedaj običnim, ni se toraj čuditi, da nič ne rodi. Če tudi najbolje vrste sliv izbiramo ter jih slabo negujemo, dobivali bodemo le vendar malo majhnega plodu, kateri osobito za sušenje nima ni eden tretji del one cene, kakor pa debeli, katerega zamoremo tudi na sicer slabih, toda dobro oskrbovanih vrstah tega koristnega sadnega plemena pridelovati. Sicer je mogoče, da v večih krajih tudi druge nepremenljive razmere kulturo te rastline zaprečujejo in ves trud pa dela vničijo. Toda predno se za izsekavanje odločimo, ne opustimo truda, poskusimo okopavati, gnojiti, staro drevje pomladiti, koreninice, izraske odstranjevati, škodljivce vničevati in če tako še nič ne dosežemo, kar se zamore

pa se le v par letih določiti, potem se le pustimo sekiro gospodariti.

Ivan Belé.

Važno za konjerejce.

Lepe konje kupuje c. in kr. državno vojno ministerstvo na Štajarskem tako-le:

Dne 15. septembra v Zalci na glavnem trgu; 16. v Račah pred Bothejevo gostilno; 17. v Ormoži na glavnem trgu; 19. v Ljutomeru na glavnem trgu; 20. v Radgoni na živinskem sejmišči; 23. v Fürstenfeldu pred pivovarno in 24. v Feldbachu na glavnem trgu.

Na vseh teh krajih se vrši kupčija od 9. ure dopoldne. Kupijo se konji za konjike, topničarje, podčastnike in vprežni konji za topničarstvo. Konjiški in topničarski konji se kupijo, če so visoki najmanj 158 cm., vprežni konji pa, če so najmanj 161 cm. visoki. Konji manj, kakor štiri in več, kakor sedem let stari se ne vspremo. Cena bode poprek 250 gld. za konjiške in topničarske jezdne konje in 350 gld. za topničarske vprežne konje.

Za konjiške in topničarske ter podčastniške jezdne konje se zviša cena, ako so posebno dobri za jahanje, za 30% to je 75 gld.

Tako nam naznanja c. kr. konjerejsko društvo v Gradcu in mi radi objavimo to naznanilo, more biti ugodimo z njim komu izmed naših bralcev.

Sejmovi. Dne 2. septembra v Trnovicah v slov. gor. Dne 3. septembra pri Šentilji v slov. gor., na Planini in v Račah. Dne 5. septembra v Mariboru, pri Sv. Lovrenci v Prislínu, v Zibiki in v Zrečah. Dne 6. septembra pri Sv. Vidu za Ptujem in v Radgoni.

Dopisi.

Iz Sv. Lovrenca na kor. žel. (Cerkveno blagoslovljenje — primicija.) Prav vesel je bil za nas 7. dan avgusta. Velečastna farna, na prijaznem griču stoječa cerkev se je s fresko-slikami olepšala. Trije na novo lepo pozlačeni oltarji stopili so nam bliščeče pred oči, na stranskem oltarju se odlikuje nova podoba sv. Marije Lurske; v nje obrazu je izražena neka posebna nebeska milina. Vse to je pravi kras naše velike farne cerkve. Okoli pol devetih so se pripeljali vlč. g. dekan T. Rožanc, ter v navzočnosti mnogobrojnega ljudstva blagoslovili cerkev, tri oltarje, podobe Lurske Materne božje in dve novi banderi. Kdor začne celino orati, več velja od onega, kateri že rodovito polje obdeluje; tudi naša cerkev je bila celini podobna. Toda prečastiti, za lepoto hiše Božje vneti g. župnik in duh. svetovalec Jože Toporišič se tega kljubu svoje bolehnosti niso vstrašili in mi jim moramo iz srca hvaležni biti, da se niso zbali ne truda, ne skrbij, ki so pri takih napravah neizogibne. Če so imeli Latinci svoje Mecenate, imamo pa jih tudi mi, ki so mogočni podporniki bili naši cerkvi, vredni, da jih hvaležno pomnimo. Med njimi so prvi ve č. g. župnik, ki so odločili visokodušno pol tisoč v ta namen. Po sto goldinarjev so darovali gg. Kasal, Tscheligi (povodom zlate gostije v Št. Lovrencu), Bezjak, Ladinik in Kašner, več drugih posestnikov je doneslo lepe svote v znesku po 60, 50, 40, 30, 25 gld. itd. Slava č. g. župniku, vsa čast nekaterim tržanom in vrlim posestnikom! Žal, da imamo tudi nekatere, ki so popolnoma izostali, ter so s tem le svedočili, čegavega pokolenja so. Obhajala se je isti dan še druga imenitna svečanost, kakoršne tukaj stari ljudje komaj pomnijo: obhajala se je primicija. Č. g. Ivan Jodel so prvi darovali v prenovljeni cerkvi svojo prvo sv. mašo. Ob 10. uri podajo se č. g. novomašnik z asistenco, drugimi č.

gg. duhovniki in množico, katera se je pred farovžem zbrala v cerkev. Po končanem »Veni sancte Spiritus« stopijo vlč. g. dr. Mlakar na leco, ter v krepki besedi razlagajo pomen svečanosti. Ljudstvo je spremljalo z veliko pazljivostjo njih govor, ki je na vse poslušalce napravil globok utis. Po pridigi je sledila slovesna peta maša, pri kateri je streglo pet duhovnikov in več bogoslovcev. Ljudstva je toliko došlo, da je bila obširna cerkev premala za sprejem vseh navzočih, tako da jih je veliko moralo pod milim nebom slišati sv. mašo. Da, vesel dan je bil 7. avgust, nepozabljiv za vsakega, ki se je udeležil lepe slovesnosti. Posebno radosten za č. g. župnika, ki so bili »krušni oče« g. primicijantu. Glas vesti jim veli, da so delali in trpeli za čast hiše Božje ter ob enem postavili nadepolnega delavca v vinograd Gospodov. — Po cerkvenem opravilu je napravil občno priljubljeni, gostoljubni g. A. Brezočnik, p. d. Hojnik g. primicijantu v svoji zelo okusno z zelenjem, venci in napisi ozalšani hiši lepo gostijo. Darežljivi Hudokotčani so ga pri tem podjetju posebno zdatno podpirali. — Gostije so se vidno razveseljevali, vršile so se razne naptince, kratkočasilo jih je krasno petje in mogočna strelba topičev je odmevala po lepem zelenem Pohorju. Vsem, ki so na ta ali drugi način kaj pripomogli, da se je vse tako izborno, veličastno obneslo, kličemo iz dna hvaležnega srca: Bog plati! pred vsem Hojnikovim, č. duhovščini, bližnji in dalnji, kakor vsem vrlim posestnikom. Bodi vam v trajni spomin!

Iz Rogatca. (Poziv.) Kedor bi šodil po spisih, priobčenih v raznih Slovincem nasprotnih listih, mislil bi, da se Bog ve, kako dobro godi nam Rogaskim Slovincem. Tako si mogel čitati pred ne ravno dolgim časom v »Tagespošti« jadikovanje nekega Nemca, češ, da nam se dovoljujejo vedno večje predpravice in se ve, da na škodo nemštva. A žal, da ni tako; ravno nasprotno so bile tukajšnje razmere za nas tako neugodne, kakor sicer malo kje. Mi smo spali, spali dolgo, trdno spanje. Toda zadnji čas izdramil je tudi nas mogočni glas matere Slave: sinovi na dan! Začeli smo se zavedati svoje težke naloge in marsikaterega Slovenca bo menda veselilo izvedeti, kako se sedaj trudimo popraviti, kar smo poprej zamudili. Z mnogim naporom posrečilo se nam je navzlic velikim zaprekam, da smo si ustanovili »bralno in gospodarstveno društvo v Rogatci«, o čegar mogočnosti bi bil marsikdo še pred kratkim dvomil. A sedaj se razcvita in obrodi, ako Bog hoče in ako bodemo tudi sami vestno delovali, mnogo sadu. Vsa čast torej onim gospodom, ki so si za društvo prizadevali. Vi pa, predragi kmetje, ki ste se koj od kraja za imenovano društvo tako navduševali, sedaj pokažite, da ste Slovenci, vneti za napredek in pristopite v velikem številu; saj je tako tudi upati, da se tukajšnje žalostne gospodarstvene razmere vsaj nekoliko izboljšajo. Slednjic še prosimo vse častite gospode Rogaske rojake — in teh je precejšnje število — podpirajte mlado društvo pošiljajoč mu tolikanj potrebnih knjig.

Iz Ljutomerske okolice. (Raznoterosti.) Po malem se tudi nam okoličanom odpirajo oči, da spoznavamo, kako veliko pokvarjenost zanašajo nemškutarji med naše slovensko ljudstvo. Posebno v našem trgu se šopirijo v poslednjem času tako, da mi okoličanje tega ne moremo več mirno gledati. Dobro smo videli, kako so se obnašali, ko so nas obiskali milostljivi knez in škof. Takrat so bile vse nemškutarke hiše zavešene; nobena ni zmogla niti najmanjšega kinča. Tako kažejo nemčurji svoje katoličanstvo! In taki brezverni ljudje hočejo imeti svojo nemško šolo! Vsak si zdaj lahko misli, v kakem duhu bodo v tej šoli vzrejevali nedolžno dečico. Pametnemu človeku ni treba vere! Tako pravijo nemškutarji. Groza mora človeka prevzeti,

ako pomisli, kaj bo iz takih otrok zrastle, katerim ni bila vera podlaga vse vzgoje. Zdaj naj vsaki oči odpre, da vidi, kakšno sadje rodi med nami židovski in brezverski šulverein, kateremu so udje in podporniki vsi naši nemškutarji. In mi, katoliški Slovenci, v katerih živi in gori globoko katoliško mišljenje in prepričanje, mi zavedni Slovenci, ki ljubimo iz vsega srca svoj materinski jezik, katerega nam nemčurstvo hoče zatreti, mi se smo zmerom taki nespametni voleki, da podpiramo take nemškutarje, katerim mrzi vse, kar je katoliškega in slovenskega. Vrzimo enkrat že od sebe suženjsko pohlevnost in delajmo možato na to, da se iznebimo požrešnih pijavice! Čisto drugače pa je bilo, ko so prišli Radgonski Nemci semkaj. Takoj so okinčali svoje hrame ti-le gospodje: Maks Henigmann in Benjamin Huber, trgovca; Strasser in Šramel, krčmarja. Bolelo nas je, ko smo videli ta dan na hramu g. Matjaša Zemliča tudi bandera. Dozdaj smo mislili, da bo ta gospod ohranil ljubezen do slovenskega naroda, katerega sin je in da se ne bo dal vloviti v nevoljne nemčurske mreže. Daj Bog, da bi g. Zemlič vendar izprevidel, da se mu nemčurji samo zato ližejo, da ga lahko rabijo za svoje predrzne namene proti nam Slovincem.

(Konec prih.)

Iz Laške okolice. (Notar.) Tako tedaj, posili-Nemci v Laškem trgu so zmagali: dobili so pristnega Nemca za c. kr. notarja. Dober jim bodi! Zdaj je pa na nas Slovincih Laške okolice, da jim to poplačamo in sicer tako-le: naši rodoljubi naj skrbijo, da se takoj v Laškem trgu naseli slovenski advokat. Mi slovenski kmetje in sploh Slovenci pa gremo lahko mimo trga in novega notarja. Bolje je iti v Celje k slovenskemu notarju, kakor pa našemu nasprotniku dajati zaslužka. Drage volje prepustimo trgu, da si z županom na čelu vzdrži nemškega notarja, mi pa damo zaslužka njim, ki imajo srce za naše blaginje, ne samo za naše žepe. Tako bode, mislim, prav na obe strani.

Od Kapele pri Radgoni. (Razno.) Želja nas vseh župljanov, da bi se po dolgih letih zopet pri redki svečanosti, namreč na dan podeljenja sv. birme veselili, se nam ni izpolnila. Vsled nalezljive bolezni, katera se je lotila naše šolske mladine, tedaj večine birmancev, se je nekoliko dni pred določenim dnevom vršitve sv. bume, namreč pred 5. julijem svečanost prepovedala. Posiedica te prepovedi je bila strašna razburjenost med ljudstvom, katero je že bilo v vsakem oziru pripravljeno za dan veselja, kakor tudi na sijajen sprejem milostljivega g. kneza in škofa, kateri so nas vsaj s tem počastili, da so obiskali naš prijazen hrib s prelepo cerkvico ter s tem skazali našima vrlima dušnima pastirjema in tedaj tudi vsem faranom neko posebno naklonjenost, na katero moramo ponosni biti. Na željo milostljivega g. kneza in škofa se ni priredil noben slavnosten sprejem, a na večer od 4. do 5. julija se je zbralo precej bližnjih prebivalcev, da priredijo svojemu višjemu pastirju vsaj nekoliko veselja. Zažgali so okoli cerkve krese in čez noč postavili od farovža do cerkve s cveticami in z venci okrašene smreke in črez cesto tik farovža krasen siavolok. Deležni smo bili o ti priložnosti vsaj tolikega veselja, da smo v naši sredini vendar videli milostljivega g. kneza in škofa in da smo jih v duhu izročili božjemu spremstvu in varstvu na še daljšem potovanju po naši dekaniji. Radost, katero smo dne 5. julija morali deloma pogrešati, se nam je vsaj nekoliko povrnila v nedeljo dne 7. avgusta. Ta dan so namreč v naši farni cerkvi preč. g. novomašnik A. Štrakelj darovali daritev prve sv. maše. Precejšnja množica ljudstva se je vdeležila te za našo faro tudi precej redke svečanosti. Iz domače in iz sosednih župnij je prišlo blizo 200 belo oblečenih in ovenčanih deklic, katero so

spremljale preč. g. novomašnika od farovža med okinčanimi smrekami v cerkvo. Plapolanje zastav na zvoniku in na farovžu in pok možnarjev je sosednim faranom naznanjalo, da za našo faro takrat ni bil navadni nedeljski praznik, ampak da se je obhajala vzvišena svečanost. Zahvaljevati se moramo za ta dan radosti in veselja našemu blagemu g. župniku, kateri so gosp. novomašniku ponudili svojo gostoljubno hišo ter s tem doprinesli žrtev vsem faranom v razveseljenje. Bodimo tudi hvaležni g. novomašniku, kateri so nas s prvo sv. mašo počastili in končno še izrekamo zahvalo vsem, kateri so se trudili pri okinčanju in posebno pa belo oblečenim deklicam, kaktere so nas s tako mnogobrojno udeležbo iznenadile.

Od Sv. Križa pri Slatini. (Zlata sv. maša.)

Kaj ne, dragi bralec, polstoletja so kaj redka, in redke, kakor ta, so svečanosti, kakor se je vršila pri nas dne 4. avgusta. Č. g. nadžupnik in duh. svetovalec Anton Fröhlich obhajali so petdesetletnico svojega duhovništva. Kadar se veseli gospodar, veseli se ž njim vsa hiša; tudi naša nadžupnija spremenila se je pri tej priliki v dom veselja in radosti in delale so se velike priprave, da se vredno obhaja ta dan. Celotajci, Slatinski gostje, zanimali so se vidno za to kaj redko slovesnost. Naj le omenim, da so nadškof Črnogorski, Milinovič, škof Strossmayer, dr. Rački, dr. Smičiklas in mnogo srbskih rodbin osebno prišli častitlat zlatomašniku. Zvečer 3. avgusta naznanjali so sosedom planteči kresovi in pokanje topičev, kaj da se ima vršiti drugi dan. Sv. Križ je bil krasno okinčan. Farna cerkev in farovž bila sta razsvitljena od sto in sto lučic, vihrajoče zastave, krasni slavoloki in cele vrste z vencji ovitih smerek dičile so Sv. Križ. Pred stanovanjem zlatomašnika se je razlegalo divno petje Šmarijskega moškega in domačega Cecilijanskega pevskega zbora in pa Slatinska godba. Na stotine gostov in kmečkega ljudstva se je zbralo pred farovžem, vsem se je bralo veselje z obraza in marsikateremu topilo se oko v solzah radosti. — Drugi dan obhajal se je, kolikor mogoče, še sijajniše. Ganljivo je bilo videti, kako so se vrstili gospodje duhovniki iz raznih škofij, da počastijo svojega duhovnega brata, kako so se vrstile različne družine, društva in zastopi, da se poklonijo svojemu dušnemu pastirju in dobrotniku. V imenu vseh župljanov pride osem županov častitemu gospodu srečo želet ter naznanit, da jih je osem občin za njih splošnje zasluge izvolilo častnim občanom. Radi bi jim podarili tudi darilo vseh župljanov — krasen ke lih — ki se je pa nekoliko zakasnil, vendar pa je došel v splošnje veselje tisti dan. Pred farovžem se je zbrala šolska mladina, katera nagovori svojega velikega dobrotnika z ljubezni polnimi besedami in podari zlatomašniku šopek cvetlic v znamenje otroške udanosti. Tako smo se podali v cerkev, kjer se je že vse trio ljudstva, zakaj ta dan pri nas ni bil delavnik, ampak praznik. Č. g. dekan J. Tombah podajali so nam mnogo zlatih nauk kot pridigar, potem pa so darovali zlatomašnik tisto daritev, katero so opravljali na ravno ta dan pred petdesetimi leti prvokrat. Cerkvono svečanost završili smo z zahvalno pesmijo, tistemu hvalo dajoč, ki je tako milostno ohranil toliko let dragega nam slavljencea. Res slovesen je bil ta dan, vsem nepozabljiv — pa daj Bog da bi čez 10 let bil še slovesniši — dan biserne maše!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Vodja »nemške levice«, dr. pl. Plener, je govoril uni dan v Hebu o razmerah, v katerih se na-

haja njegova stranka do vlade. Novega mož ni povedal, saj se zna, da je njegova stranka največja in ima zato največ močij do vladnega voza, vendar pa se on vladi s svojo besedo ni prikupil, nemškimi nacionalcem pa tudi ni povolji, da še vlada ni čisto v rokah liberalnih mož. No kar se ni, utegne pa čez noč nastati in potem bode veselje veliko v Izraelu. — Deželni zbori so sklicani na dne 9. septembra in trpi jim posvetovanje tje do oktobra; tedaj pa se snidete delegaciji, avstrijska in ogerska, tokrat v »glavnem in prestolnem mestu ogerskem«, v Budimpešti.

Štajarsko. V deželnem zboru v Gradci ste dve poslanski mesti prazni in ostanete obe tudi po novih volitvah v rokah nemških liberalcev. — Deželni odbor hvali oskrbovalna vsprejetišča ter opominja kmetovalce, naj ne dajo postopačem miloščine, ampak naj jim povejo, kje da dobijo, česar jim je treba — v bližnjem vsprejetišči. To je sicer dobro, ali vselej ne izda, ker so postopači včasih jako drzni, posebno na krajih, kjer ni c. kr. žandarjev blizo.

Koroško. Deželni glavar dr. Erwein je dobil kom-turski križec Franc-Jozefovega reda. Mož se je naveličal politike in misli odložiti svojo častno službo. — Kat. polit. društvo »Straža« je imelo v nedeljo javni shod na Golšemem blizo Žihpolj. Govorili so najbolj o ljudski šoli in o vzboljšanju kmetijstva, vzlasti kar se tiče sadje-in živinoreje. Na shodu je bilo lepo število vrlih kmetovalcev.

Kranjsko. Sedaj je gotovo, da pojde deželni predsednik baron Winkler v pokoj ter je prošnjo za-nj že vložil. Naslednik mu bode neki vendar-le grof Chorinsky iz Gradca. — »Napredna stranka« v Ljubljani drži se, kakor je podoba, do konca zoper slov. katol. shod. To njej sicer ne bode v čast, vendar pa nje obnašanje vsaj po nekaj dela kvar shodu in dobro bode, če si slov. ljudstvo to zapomeni: v svojem času pride plačilo tudi za-njo — za te »dobre katolike«.

Primorsko. Slov. društvo »Sloga« vzdržuje v Gorici šolski vrtec in deklisko šolo, a toliko denarja težko zmore, sicer pa tudi čemu le društvo? Ali ni mestna občina za to, da ustanovi in vzdrži ljudske šole, ki so v nje okrožji potrebne!

Tržaško. V Trstu ste uni dan počili dve petardi pri hiši ces. namestnika, toda zločinov niso ujeli: iredentovci so brz nevidljivi! — V mestu je bilo v 10 dneh 16 samomorov, po vrhu pa še je troje parov poskusilo priti iz sveta. Zalostno življenje!

Hrvaško. Banu Khuen-Hédervaryju poje se od Madjarov glasna hvala, da je ugnal Hrvate ter jih je sedaj že tudi v glavnem mestu, v Zagrebu vpognil v madjarski jarem. Kaj pa reče na zadnje hrv. ljudstvo k tej hvali?

Ogersko. Ludv. Kossuth obhaja te dni 90letnico svojo in Madjari se pripravljajo za to slovesnost, kakor da je Kossuth njih največji mož, celo mnogobrojna deputacija pojde k njemu, doli v italijanski Turin. In vendar je Kossuth bil le strahopetni puntar!

Vunanje države.

Rim. Kakor se misli, je v Vatikanu, v poslopji, kjer prebivajo sv. oče Leon XIII. in kardinali Rimske cerkve, sploh veselje nad novim ministerstvom angleškim, ker je upanje, da postane za katoliško cerkvo boljše, posebno tudi na Irskem.

Italijansko. Vlada kralja Umberta obeta si veliko od vinotrštva, katero dobi poslej novo polje v avstrijskih deželah. In v resnici se je bati, da preplavi laško vino naše dežele, na škodo ceni domačega vina. Naša tolažba še je, da se ta kupčija more biti ne vzdrži dalje časa.